

صحيفة الحسين عليه السلام

[245] (7) خطبه آن حضرت در منی در تبیین حق اهل بیت سلیم بن قیس گوید: هنگامیکه

امام حسن (علیه السلام) به شهادت رسید، بلا و فتنه در میان امت بسیار شد، و دوستدار خداوندی نبود مگر آنکه ترسان و هراسان بود، و می ترسید کشته شود، و یا از شهر اخراج شده و از یکدیگر متفرق می ساختند، و در مقابل دشمنان خداوند آزادانه دست به هر کاری می زدند، و در اظهار دین خود آزادی کامل داشتند. یکسال قبل از مرگ معاویه امام حسین (علیه السلام) به حج مشرف شدند، در این سفر عبد الله بن عباس و عبد الله بن جعفر همراه ایشان بودند، امام مردان و زنان و غلامان بنی هاشم، و نیز دیگر کسانی که ایشان را می شناختند را جمع کرد - تا آنجا که گوید: - حدود هفتصد نفر که بیشتر آنان از تابعین بودند، و حدود دویست نفر از اصحاب پیامبر گرد آمدند، امام در میان آنان ایستاد، و پس از حمد و ثنای الهی فرمود: این مرد سرکش به ما و شیعیانمان ستمهایی را روا داشته، که آنها را شنیده و دیده و بر آن شاهد بوده اید و خبر آنها به شما رسیده است،
